

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 5 stycznia 1886.

1.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dnia 18 grudnia 1885,

tyczące się układania projektów technicznych przedsiębiorstw, które mają być wspierane z państwowego funduszu melioracyjnego.

W myśl §. 5 l. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 116) sposób przeprowadzenia każdego przedsiębiorstwa, które ma być wspierane z państwowego funduszu melioracyjnego i koszty opierać się mają na umowie z Rządem zawartej.

Czy do zawarcia tej umowy oprócz projektu ogólnego ma być także przedstawiony ministerstwu rolnictwa projekt szczegółowy i w jakim czasie, — zostawia się to decyzyi w każdym z osobna przypadku.

O ile przedmiotem projektów nie jest odprowadzanie wód górskich, w myśl ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117), w którym to razie winny być one wygotowane podług osobnych przepisów tejże ustawy oraz rozporządzenia ministeryjnego z dnia 18 grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1886), w przedstawianych projektach trzymać się należy następujących postanowień:

A. W projektach ogólnowych.

Projekta ogólowe zawierać mają:

1. Mapę przedstawiającą przegląd całego obrebu przedsiębiorstwa, do której należy albo mapy generalnego sztabu c. k. zakładu geograficznego wojskowego w Wiedniu na podziałkę 1:25000 albo 1:75000, albo też mapy na podziałkę 1:28800.

Mapę tę przedstawić należy w dwóch egzemplarzach, z których jeden będzie zwrócony a drugi zachowany zostanie w ministerstwie rolnictwa.

Na mapie tej uwidocznić należy obręb zamierzonego przedsiębiorstwa, jako też położenie naziomu, przez narysowanie oznakowanych przekrojów poziomych lub wpisanie oznak niwelacyjnych w odpowiednim rozkładzie, a nadto przedstawić mianowicie:

a) Przy regulacji rzek.

1. Cały do regulacji przeznaczony ciąg rzeki i tych części jej dolnego i górnego biegu, tudzież wpadających do niej wód, które wywierają wpływ na zamierzoną regulację, lub na które ona ważny wpływ wywierać będzie.

2. Obszar opadów atmosferycznych, o ile wiadomość ta potrzebna będzie do ocenienia zamierzzonego przedsiębiorstwa.

Gdyby przedstawienie tego wszystkiego na tej mapie zbyt wiele miejsca zajęć miało, natem razem można użyć do tego także map mniejszego rozmiaru.

3. Najważniejsze z budowli już istniejących lub dopiero wznieść się mających, które bieg rzeki przecinają (upusty, jazy, mosty, syfony itp.) albo jakikolwiek wpływ nań wywierają (groble, drogi komunikacyjne, tudzież główne ciągi robót regulacyjnych itd. itd.), o ile te przedmioty już na mapie nie są naznaczone.

4. Szlak biegu rzeki, jaki regulacja ma utworzyć, a to w przybliżonej postaci, jakoteż odnów głównych, jeżeli te mają być utworzone w celu nawodnienia osuszenia bagien lub przemysłowego obrotu.

5. Obszary, dotychczas przez powodzie po obu brzegach rzeki zalewane.

6. Stanowiska istniejących lub urządzić się mających wodowskazów.

7. Położenie zbiorników, jeżeli w dopływach bocznych są urządzone.

b) Przy urządzeniach do odwodniania i nawodniania.

Obszar powierzchni, która ma być ulepszona, barwistemi obwódkami określony; rozkład ważniejszych kanałów, śluz, progów, jazów i przyrządów mechanicznych.

II. Plan sytuacyjny szczegółowy na podziałkę 1:2000 aż do 1:5000 tych części zamierzanej melioracji, które przeważnie utrudniają wykonanie przedsięwzięcia lub wskazać mogą szczególny sposób postępowania przy wykonywaniu podjętego dzieła.

III. Profil ogólny podłużny tych ciągów rzeki, które mają być regulowane, lub projektowanych kanałów, obejmujący o tyle przyległe części biegu rzeki, a względnie takie długości poniżej i powyżej ujść kanałowych, aby można było wywnioskować, o ile dzieło odpowie celowi względem tych przyległych części rzeki.

Do tego profilu podłużnego użyć należy:

1. Dla długości, używając map na podziałkę 1:25000 lub 1:28800, podziałki dwa razy większej, a zaś przy użyciu map na podziałkę 1:75000, pięć razy większej od podziałki planu sytuacyjnego.

2. Dla wysokości podziałki 1:100 aż do 1:200 z uwzględnieniem postanowień podanych pod C, tyczących się przekrojów podłużnych.

W profilu podłużnym przedstawić nadto należy szczególnie oprócz teraźniejszego a według okoliczności projektowanego dna rzeki i obu brzegów, tak teraźniejszy jakoteż zamierzony stan wody najniższy, średni i najwyższy, tudzież jazy, jeżeli istnieją lub mają być nowourzadzone.

IV. Profile poprzeczne, odpowiadające profilowi podłużnemu, w których oprócz obudwu brzegów, osi i płaszczyzny porównawczej uwidocznić należy rodzaj gleby, stan wody, najniższy, średni i najwyższy, tudzież przedmioty w tych przekrojach leżące, jak np. groble, jazy, roboty regulacyjne itp.

Do tych przekrojów poprzecznych, jakoteż do przekrojów węgielnych, gdyby były potrzebne, używać należy dla wysokości zazwyczaj tej samej podziałki, co dla

wysokości przekroju podłużnego, jeżeli jednak profile te są bardzo wielkie, można zmniejszyć podziałkę według okoliczności do 1:300, 1:400 lub 1:500.

Ilość sporządzanych przekrojów poprzecznych zależy od zachodzących stosunków miejscowych i od rodzaju przedsiębiorstwa.

W każdym jednak razie należy sporządzić:

1. Dla regulacji rzek, uwzględniając ile możliwości miejsca charakterystyczne przepływu, jakież miejscowości, których natura osobliwie utrudnia wykonywanie zainierzonych robót, najmniej 2 profile poprzeczne na każdy kilometr głównych biegów wody, a najmniej 1 profil poprzeczny na każdy kilometr podzielonych biegów wody.

2. Dla budowy kanałów taką ilość profilów poprzecznych, jaka będzie potrzebna do ocenienia, ile wody kanały pochłaniać mogą i do obliczenia w przybliżeniu ilości wybrania ziemi.

V. Rysunki planów szczegółowych konstrukcji budowli regulacyjnych i budowli do obrony brzegów, jazów, mostów i wszelkich innych ważniejszych robót na podziałkę 1:50 aż do 1:100.

VI. Kosztorys sumaryczny tak całkowitej roboty, która ma być wykonana, jak i obliczony średnio na jedność miary (kilometra, hektara) owej przestrzeni, która ma być ulepszona, z szczególnym względem na następujące rubryki:

1. Roboty ziemne i karczunki.

2. Właściwe roboty regulacyjne i wszelkie utwierdzenie brzegów, stoków i łóża rzeki.

3. Budowle inżynierskie (mosty, wiadukty, syfony, zbiorniki itd.).

4. Jazy i progi.

5. Roboty poboczne (przypory murowane, bruki, jakież obsiew, odarnianie i obsadzenie brzegów, grobel).

6. Wykup gruntów i wszelkie wynagrodzenia.

7. Urządzenia maszynowe.

8. Wydatki administracyjne podczas budowy.

9. Rozmaite.

10. Nieprzewidziane wydatki wyrażając kwotę w odsetkach od całej sumy na budowę wprzód podanej.

Jeżeli w związku z poprawą biegu wód wykonane mają równocześnie roboty, mające na celu nawodnianie i odprowadzanie wody, kosztorysy tych ostatnich robót oddzielić należy od kosztorysów melioracji głównej, ale w tych kosztorysach także roboty główne podzielić według rubryk powyższych.

VII. Sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające projekt pod względem technicznym i ekonomicznym. W szczególności wyluszczyć tu należy: rozciągłość zamierzonej melioracji, skuteczność projektowanych przekopów, wybór nowych przekrojów przepływu i spadków, mianowicie ze względem na stosunki istniejące w przyległych częściach rzeki, wysokości wody obserwowane na wodowskazach, wysokość i trwanie najwyższego wodostanu, opady atmosferyczne w porzeczu stwierdzone pomiarami ombrometrycznymi według ich wysokości, czasu trwania i rozkładu, ilości przepływu, jeżeli były mierzone w pewnych przekrojach rzeki, i znalezione rodzaje naniosu, ilość wody, która w obec istniejących stosunków klimatycznych i gruntowych ma być spuszczona, gdy chodzi o jej odprowadzenie a napuszczone, gdy chodzi o nawodnienie, wpływ spodziewanego obniżenia się stanu wody gruntowej, jakość pod względem geologicznym i fizycznym naziomu, na który rozciągają się roboty melioracyjne, stosowność systemu obranego do odwo-

dnienia lub nawodnienia, skuteczność przyrządów machinowych, które mają być użyte.

W sprawozdaniu tem szczególniej zwrócić uwagę na wyjaśnienie dotychczasowych stosunków ekonomicznych, jakotoż korzyści, jakie mają być osiągnięte przez wykonanie przedsiębiorstwa w porównaniu z dotychczasowymi wartościami urządzeń i nieruchomości. Osobnego badania teraźniejszych wartości ziemi dla obliczenia dochodu można zaniechać, podając natomiast czysty dochód katastralny dwadzieścia pięć razy wzięty.

Zarazem wyjaśnić należy w sprawozdaniu szczegółowy program budowy i podać kosztorys sumaryczny utrzymania w dobrym stanie robót, których wykonanie jest proponowane.

B. Co do projektów szczegółowych.

Projekta szczegółowe zawierać mają:

I. Plan sytuacyjny szczegółowy na skalę między 1:2000 a 1:5000 mianowicie takiej wielkości, aby przeznaczenie i rozporządzenie projektowanych robót wyraźnie było przedstawione.

Plan sytuacyjny uczynić należy dokładnym obrazem naziomu przez narysowanie oznakowanych przekrójów poziomych lub wpisanie oznak niwelacyjnych odpowiednio rozłożonych a nadto przedstawić mianowicie:

a) Dla regulacji rzek.

1. Istniejące łożysko rzeki odniesione do stanu zera z jej odnogami, brzegami, wyspami, ławicami piasku, kierunkiem prądu, oznakami niwelacyjnymi powierzchni wody i jej głębokości, tudzież budowlami znajdującymi się w korycie rzeki lub z niem graniczącymi, jakoto: jazami, upustami, groblami, budowlami regulacyjnymi, ścieżkami do holowania, zakładami o wodnych motorach, mostami, kładkami, komunikacjami wodowskazami.

2. Zamierzone linie regulacyjne z osią i sytuacją przekrójów poprzecznych. przekopy, groble, bolwarki, tamy, osłony brzegów, jazy, zakłady do osuszania bagien, goścince, drogi, miejsca na skład materyałów.

3. Granice powodzi, tudzież leżące w ich obrębie osady, zakłady przemysłowe, budynki, drogi, goścince, kolejy żelazne, groble, urządzenia do odprowadzania wody i nawodniania.

b) Dla odprowadzania wody i nawodniania.

1. Odgraniczenie powierzchni przeznaczonej do ulepszenia, razem ze znajdującymi się na tej powierzchni biegami wód, jeziorami, stawami, bagnami, osadami, budynkami mieszkalnymi, zakładami gospodarczymi i przemysłowymi, gościncami, mostami, jazami, tamami i groblami.

2. Kanały nowo projektowanie, aż do osiągnięcia dalszego odpływu i inne nowe roboty, w szczególności urządzenia machinowe i do osuszenia bagien służące, w razie ich użycia.

3. Gdy chodzi o nawodnienie, osobliwie ważniejsze szczegóły co do doprowadzenia, rozkładu i odprowadzenia naprzeciw ilości wody potrzebnych do nawodnienia pojedynczych części naziomu.

4. Naznaczenie drenowań połączonych z kanalizacją lub oddzielnie wykonanych mających urządzeń drenowych, których osobny rysunek objaśniający dołączyc należy.

II. Przekrój podłużny specjalny tych części rzeki, które mają być uregulowane lub kanałów, które mają być założone z użyciem dla długości takiej samej podziałki jak do planu sytuacyjnego szczegółowego, lub nawet kilkakroć większej, jeżeli okoliczności tego wymagają, dla wysokości zaś podziałki 1:100 aż do 1:200.

Przekrój podłużny specjalny ma zawierać:

1. Wysokość tak teraźniejszych łożysk przekopów rzecznych lub kanałów jak i tych, które przez regulację lub jazy mają być osiągnięte.

2. Wodostan najwyższy, średni i najwyższy, ten ostatni oddziennie podług stanów średnich i nadzwyczajnych powodzi.

3. Wysokość brzegów, o ile chodzi o znaczniejsze budowy lub o urządzenia na naziomie nierównym; we wszystkich innych przypadkach dostatecznym jest przedstawienie naziomu na osi przekopu lub kanału.

4. Ważniejsze przedmioty, np. wodowskazy, jazy, mosty, drogi, groble, punktu stałe.

5. Oznaczenie jakości naziomu pod względem geologicznym.

6. Podanie względnego spadku istniejącego i zamierzonego, otrzymanego przez iloraz z podzielenia spadku bezwzględnego przez długość odpowiedniej części rzeki, wyrażonego w ułamku dziesiętnym, np. $I=0.000563$.

III. Zbiór przekrójów poprzecznych z zachowaniem postanowień podanych pod A IV i C wypracowanych, przyczem dla regulacji rzek, na jeden kilometr głównych biegów wód zdjąć i wyrysować należy przynajmniej cztery przekroje poprzeczne — na jeden kilometr dopływów bocznych — jeżeli istnieją, przynajmniej dwa takie przekroje, zaś do budowy kanałów taką ilość przekrójów poprzecznych, jaka jest potrzebna do ocenienia, ile wody kanały pochłaniać mogą i do obliczeń wybrania ziemi.

Gdyby z przyczyny kształtu naziomu było to pożadanem, niektóre z tych przekrójów poprzecznych przedstawić mają przekrój całkowity powierzchni, która ma być ulepszona.

IV. Plany szczegółowe konstrukcji budowli do regulacji i obrony brzegów, upustów, jazów, tam, przewałów, mostów, przepustów, syfonów, jakież innych ważnych robót na skalę 1:50 aż do 1:100.

Gdyby miano zaprowadzić urządzenia maszynowe, przedłożyć należy typowe rysunki takowych.

V. Kosztorys sumaryczny z uwzględnieniem robót głównych tej samej nazwy, wyszczególnionych w kosztorysie projektu ogólnego i przepisów podanych w tej mierze pod A, ustęp VI.

C. Postanowienia dla projektów ogólnowych i szczegółowych.

I. W planach projektów, które winny być opatrzone objaśnieniem znaków, oznaczyć należy:

W planach sytuacyjnych:

1. Granice powierzchni na przedsiębiorstwo zajętej zielono.

2. Wody istniejące jasno-błękitno a powierzchnie powodzi zalewane również błękitno ale barwa odpowiednio jaśniejsza.

3. Istniejące drogi jasno-brunatno.

4. Wszystko inne (granice, budynki, komunikacje, linie brzegowe, jazy, tamy itd.) czarno.

5. Przekroje poziome ciemno-brunatno.

6. Projektowane nowe roboty, a mianowicie:

- a) budowle, które mają być wzniesione, osi i profile poprzeczne z oliczbowaniem, jakoteż linie kierunkowe regulacyi rzek i szlaki kanałów barwą cynobru, powierzchnie temi szlakami objęte ciemno-błękitną;
- b) linie kierunkowe komunikacyi barwa karminu, powierzchnie między niemi zawarte taką samą barwą jasną.

7. Oznaki niwelacyjne taką samą barwą jak to, do czego się odnoszą.

W planach profilowych:

a mianowicie w przekrojach poprzecznych istniejące dna rzek i kanałów, tudzież obadwa brzegi liniami czarnemi pełnemi, w przekrojach podłużnych dno i brzeg prawy także czarnemi pełnemi, brzeg lewy czarnemi kropkowanemi, do zdjętych oznak niwelacyjnych naziomu, koryta, grobel i tam itp., jakoteż do wszystkich istniejących a w przekroju leżących przedmiotów, używać należy podobnież czarnego odcienia barwy; zdjęte wodostany oznaczyć, wpisać i oznakować należy błękitno; projektowane barwa cynobru, przyczem, gdyby miano przedstawić powierzchnię wody, spiętrzonej i gruntowej, uczynić to należy liniami kropkowanemi w barwach odpowiednich odcieni.

Do przedstawienia rysunkowego wszystkich nowych robót w przekroju leżących, do ich napisów i liczb używać należy barwy cynobru, do wykonać się mających przedmiotów karminu jasnego, do powierzchni na zniesienie przeznaczonych barw żółtych.

II. Plany sytuacyjne zwrócone być powinny zwyczajnie góra ku północy a lewym brzegiem ku zachodowi a w każdym razie kierunek południka nakreślić należy dokładnie i wyraźnie.

III. Przekroje podłużne następować powinny zgodnie z odpowiednimi planami sytuacyjnemi, w kierunku biegu rzeki, od lewej ręki ku prawej; oznaki niwelacyjne odnosić się mają ile możliwości do bezwzględnego wzniesienia po nad morze adryatyckie, a przeto cała niwelacea winna zgadzać się z niwelacją c. k. instytutu geograficznego wojskowego w Wiedniu. Gdyby to było niemożebnem, poziom normalny obrać należy poniżej najniższego punktu powierzchni o którą chodzi, iżby wszystkie punkta niwelacyjne miały rzedne dodatne.

Zresztą tego samego poziomu normalnego użyć należy do wszystkich planów każdego operatu. Gdyby z powodu znacznych spadków potrzebne były stopniowania poziomu w przekrojach podłużnych, następować one winny co dziesięć metrów.

W przekrojach podłużnych oznaki niwelacyjne naziomu pisze się po lewej stronie swoich rzędnych; oznaki niwelacyjne projektu razem z wynikajacemi różnicami (zbiorek lub nasypek) z prawej strony wyżej. Oprócz tego umieścić należy oznaki niwelacyjne wysokości naziomu, dna, korony grobel i wodostanów (te ostatnie błękitno) napisami z boku objaśnione. Po nad ciągiem niwelacyi pisze się nazwiska gmin, granic itd.

Stanowisko i opis przekrojów planów sytuacyjnych, przekrojów podłużnych i poprzecznych winny zgadzać się z sobą w taki sposób, aby nie mogła zachodzić wątpliwość co do tożsamości punktu na rozmaitych planach.

Stanowiska obiera się podług kilometrów a odległość punktów pośrednich liczy się zawsze od poprzedniego kilometra (np. 2+400 oznacza punkt oddalony od poczatkowego punktu niwelacyi o 2 kilometry więcej 400 metrów, razem o 2400 metrów). Te stanowiska kilometrowe oznacza się tak w planach sytuacyjnych jak i w przekrojach podłużnych grubszemi cyframi i obwódkami, w tych zaś

ostatnich przekrojach nadto grubiej nakreślonemi rzędnemi. Oznaczenie przekrojów poprzecznych odpowiadać ma oznaczeniu odpowiednich punktów przekroju podłużnego (np. profil poprzeczny 3 + 340, 3 + 380, 4 + 0 itd.).

IV. Rysunki i pisma, które mają być przedstawione, składać należy zwyczajnie tak, aby miały 21 centymetrów w szerz a 34 wzdłuż i każdy akt opatrzyć zewnatrz napisem.

Gdyby składanie w powyższym formacie nie było odpowiedniem z przyczyny rozmiarów powierzchni, o która chodzi, przedstawić należy operaty w osobnych tekach.

Wszystkie projekta winny być datowane i podpisane przez autora.

Podziałkę pomniejszającą, jakiej używano, uwidocznić należy na każdym załączniku i wyrazić liczbami odpowiedni stosunek nad podziałką, do której należy.

V. Za jednośc miary używać należy metra, a tam gdzie dla słuszych powodów wpisać wypadło inne miary krajowe, dopisać należy obok odpowiednie wartości w miarze metrycznej.

VI. Jeżeliby jednocześnie z zamierzoną melioracją projektowano komasacyję gruntów rolnych lub podział gruntów spólnych, wykazać należy przy przedstawieniu projektu, jakie już kroki poczyniono na zasadzie istniejących ustaw dla wykonania komasacyi lub podziału i z jakim skutkiem.

Postanowienie końcowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocą obowiązującej od dnia 1 stycznia 1887.

Co się tyczy projektów po tym terminie ministerstwu rolnictwa przedstawionych, które dowodnie wygotowane zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, jeżeliby w jakim względzie nie czyniły zadość jego postanowieniom, nie będą odrzucone, jeżeli zresztą okażą się odpowiedniemi.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

2.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dnia 18 grudnia 1885,

tyczące się sporządzania i przedstawiania projektów ogólnowych do robót, mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich (ujęcia dzikich potoków).

Na zasadzie i w wykonaniu postanowień §§. 9 i 11 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117) o robotach, mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich, postanawia się pod względem sporządzania i przedstawiania odpowiednich projektów ogólnowych co następuje:

I. Sporządzanie projektu ogólnego.

Projekt ogólny, na podstawie którego wykazaną być ma publiczna pozytyczność podjętego przedsiębiorstwa, w myśl §. 10 ustawy, obejmować ma:

1. Przedstawienie stosunków ważnych dla przedsiębiorstwa w obszarze dzikiego potoku (obszar opadów atmosferycznych wody górskiej, która ma być ujęta).

W szczególności należy tu zbadać: dokładne oznaczenie obszaru zamierzonej czynności, położenia i rozległości obszaru dzikiego potoku i jego stosunki orograficzne, geologiczne i klimatyczne; działalność dzikiego potoku i prawdopodobne jej przyczyny; czas pierwszych naniesionych osadów, o ile jest znany i peryody, w których inne następywały, stosunki zalesienia z odróżnieniem stosunków obszaru dzikiego potoku w ogólności, od stosunków w bezpośredniej okolicy dzikiego potoku; stosunki gospodarstwa leśnego, istniejącego obecnie w obszarze dzikiego potoku, wady jego, jeżeli im podlega, tudzież środki do ich uchylenia; sposób zagospodarowania i użytkowania gruntów rolnych w obszarze dzikiego potoku i chów bydła tamże; pogorszenie się gleby jeżeli już nastąpiło i szkody ztąd powstałe; niebezpieczeństwa istniejące lub przewidywane w razie pozostawienia teraźniejszego stanu i korzyści, które ujęcie wody przyniesie bezpośredniej i najbliższej okolicy dzikiego potoku; nakoniec wpływ przedsiębiorstwa na fabryki już to istniejące, siłą wody w ruchu utrzymywane, już też od większej ilości wody zależne, jakotekż na wody przyległe.

2. Obraz sytuacyjny z nakreślonemi w przybliżeniu granicami obszaru zamierzonej czynności (perimetru, obszaru budowy §. 1 ustawy) i z oznaczeniem robót tak w samem korycie jak i za jego obrębem.

Obraz ten składa się:

a) Z mapy przeglądowej.

Tu służyć może mapa jeneralnego sztabu za podziałkę 1:75000 lub 1:25000, która ma obejmować cały obszar dzikiego potoku, a w razie potrzeby jego najbliższą okolicę i przekroje poziome, potrzebne do przedstawienia naziomu razem z odnoszącymi się do nich oznakami niwelacyjnymi. Obszar dzikiego potoku oznaczyć należy barwą jasno-błękitową, przybliżony zakres roboty oznaczyć obwódką fioletową. Mapa przeglądowa ma nadto zawierać oznaczenie wszystkich urządzeń do spiętrzania, utrwalenia i odprowadzania (zamknięcia dolin, przewałów, przyrzadów do odwodniania itd.) już istniejących lub przez przedsiębiorstwo zamierzonych, tudzież wszelkie istniejące większe opłoziska, wawozy lub debry.

b) Z planu szczegółowego.

Plan szczegółowy ma być wygotowany na podziałkę 1:1000 najwięcej aż do 1:5000 i powinien obejmować tylko owe części zakresu robót, w których mają być wykonane budowy lub inne roboty, mające na celu nieszkodliwe odprowadzanie wody.

W tym planie sytuacyjnym, który powinien być zwrócony górnym brzegiem ku północy a lewym ku zachodowi, przedstawić należy warstwowanie naziomu w przekrojach poziomych, ciemno-brunatną barwą nakreślonych; nadto odrysować należy wszelkie, w tej części zakresu robót leżące miejscowości, wioski, osobne budynki, goścince lub koleje żelazne, drogi i ścieżki, mianowicie zaś wszelkie wody płynące, kanały, urządzenia do nawodniania, odwodniania lub skrapiania; wody stojące lub zabagnione grunta, nakoniec upłazy, wawozy, debry i używać do tego należy nakreśleń przyjętych w katastrze. Istniejące już urządzenia do spiętrzania, utrwalania i odprowadzania, oznaczać należy czarną barwą a te, które dopiero mają być wykonane, cynobrem.

3. Przekrój podłużny z uzupełniającymi go ważniejszymi przekrojami poprzecznymi.

Przekrój podłużny całej rozciągłości wody, która ma być ujęta, jakoteż dopłyów, które wchodzą w zakres tej budowy, sporządzać należy w dwóch egzemplarzach.

Jeden egzemplarz na podziałkę 1:1000 na długość a 1:100 aż do 1:200 na wysokość, ze stopniowaniem płaszczyzny porównawczej co dziesięć metrów.

Drugi egzemplarz na podziałkę 1:1000 tak na długość jak i na wysokość ze stopniowaniem płaszczyzny porównawczej co sto metrów.

W obu dwóch egzemplarzach przekroju podłużnego oznaczyć należy wszystkie już istniejące urządzenia do spiętrzania lub utrwalania (czarno), jakoteż urządzenia takie nowo powstałe mające (cynobrem), a spodziewane odsypiska (blado-różowo).

Oznaki niwelacyjne umieścić należy w obu egzemplarzach, w drugim jednak tylko o tyle, o ile jasność obrazu na tem nie straci.

Do przekroju podłużnego dodać należy pewną ilość przekrojów poprzecznich, tak głównych jak i pobocznych wód, a to w podziale 1:100 aż do 1:200; skład gleby lożyska, jakoteż obu ścian uwidocznić należy odcieniami barw a podkłady warstw cieniowaniem.

Stanowiska i opisy przekrojów podłużnych i poprzecznych, tudzież planów sytuacyjnych winny zgadzać się z sobą w taki sposób, aby nie mogła zachodzić wątpliwość co do tożsamości punktu na rozmaitych planach.

4. Plany (typy schematyczne, gdy robota jest prostsza) zamierzonych robót dla spiętrzania, utrwalania i odprowadzania. Plany te (lub typy), gdy się tyczą większych robót budowniczych, wygotować należy na podziałkę 1:100, gdy mniejszych, jak saszki itp. na podziałkę 1:20 aż do 1:50. Roboty dla spiętrzania i utrwalania przedstawić należy tak na planie, jakoteż w profilu i w przekroju i dodać zwięzły opis budowy; gdy chodzi o mniejsze roboty budownicze, dostatecznym jest przedstawienie ich w przekroju.

We wszystkich mapach i planach w rozporządzeniu niniejszym przepisanych, za jedność miary używać należy metru i w każdym tego rodzaju załączniku operatu umieścić podziałkę zmniejszenia i umieścić u góry odpowiednie liczby stosunkowe.

5. Sumaryczny wykaz tych zarządzeń w zakresie robót, które mają wykonać lub uwidocznić skuteczność zamierzonych budowli w lożysku rzeki, — albo usunąć przeszkody i zawady, zamiar ten utrudniające.

Tutaj należą mianowicie roboty mające na celu uzyskanie materiału i urządzenie komunikacji na przestrzeni robót (drogi, kolejki, kładki itp.), jakoteż zapobieżenie tworzeniu się zagrażających pracom w lożysku urwisk, upłazów, zapór itp., tudzież roboty dla odprowadzania wody, umocnienia gruntu, opłocenia, zalesienia itd., ażeby przestrzeń, na której się roboty odbywają, dostatecznie zabezpieczyć od wpływów elementarnych.

Do odwodnień większej rozciągłości, które wymagają znaczniejszych budowli, jakoto sztolni, kanałów, głębokich wrzynek itp., lub całego systemu takich urządzeń, przedstawić należy osobny projekt i w planie sytuacyjnym oznaczyć odpowiednie obszary, które mają być odwodnione.

6. Kosztorys sumaryczny robót w lożysku, tudzież innych zarządzeń na przestrzeni robót.

Kosztorys ten obejmować powinien cały wymiar robót, które mają być wykonane i zawierać ma nietylko pojedyncze kategorie robotów technicznych, jakoto:

roboty ziemne i regulacyjne, budowy, skarpowania, opłotkowania, zalesienia, zadaruienia, urządzenia komunikacyi, odwodnienia itp., wraz z odpowiednimi analizami i wykazami cen, ale także dalsze środki na przestrzeni robót, jakoto: całkowite lub częściowe wywłaszczenia w myśl §§. 4 i 6 ustawy, tudzież koszta na wykup gruntu i wynagrodzenia.

W kosztorysie tym podać należy także odpowiednią kwotę na wydatki administracyjne podczas budowy i na potrzeby nieprzewidziane, w odsetkach od sumy kosztów budowy poprzednio obliczonej.

7. Oznaczenie w przybliżeniu czasu potrzebnego do zupełnego wykończenia wszystkich robót tak w korycie, jak i na całej przestrzeni robót.

II. Przedstawienie projektu ogólnego.

Projekt ogólny podać należy do właściwej Władzy administracyjnej krajoowej (według okoliczności do komisyi krajowej, §. 23 ustawy).

Władza krajowa (komisya krajowa) winna odbyć pertraktacya, jaka uzna za stosowną do ustalenia własnej opinii, a przytem w szczególności, jeżeli projekt nie był ułożony przez e. k. oddział techniczno-leśny do ujęcia dzikich potoków, co do tego projektu zasięgnąć zdania naczelnika właściwej siedziby tego oddziału (dla Czech, Morawy, Śląska, Galicyi i Bukowiny w Cieszynie, zaś dla innych krajów w Willach), który to projekt następnie przedstawić należy Ministrowi rolnictwa w celach w §. 10 ustawy oznaczonych.

III. Uzupełnienie projektu ogólnego celem wyłożenia go w gminie i odbycia pertraktacyi komisyjnej.

W myśl §. 11 ustawy, gdy Minister rolnictwa uzna przedsiębiorstwo za dzieło publicznej użyteczności a projekt ogólny za odpowiedni, projekt ten celem dalszej pertraktacyi uzupełnić należy wykończeniem planu sytuacyjnego i dołączeniem zbioru objaśnień i tak uzupełniony złożyć Władzy administracyjnej powiatowej (a według okoliczności komisyi powiatowej, §. 23 ustawy).

Uzupełnienia tego dokonać należy w następujący sposób:

1. Plan sytuacyjny sporządzony być ma na podziałkę 1:1000 a najwiecej 1:5000 i obejmować winien całą przestrzeń robót, która otoczyć należy obwódką fioletową, jej zaś najbliższą okolicę w miarę potrzeby a najmniej na rozległość 200 metrów.

W planie sytuacyjnym wyrysować należy: seckye i parcele katastru z ich liczbami, tudzież wszelkie narysy, znajdujące się w katastrze i uzupełnienia zdjęte wyłącznie dla przedsiębiorstwa, mianowicie wody płynące, jeziora, stawy, kanały, urządzenia do odwodniania, nawodniania i zraszania i wody stojące, grunta zabagnione, miejsca na skład materalów, drogi, kładki, kolej, ścieżki dla bydła, ułazy, parowy, debry, grupy skał, jakotęż zakłady przemysłowe, jeżeli takowe ię znajdują.

Naziom oznaczyć należy przekrojami poziomemi wraz z oznakami niwelacyjnymi barwą ciemno-brunatną, pionowe odstępy przekrojów poziomych przyając należy według istniejących stosunków naziomu, ale nawet wtedy, gdy spadki są bardzo wielkie, nie powinny one wynosić więcej nad 20 metrów; parcele gruntowe i budowlane zakładać należy podług stanu, w jakim będą w czasie zdejmowania planu jasnemi odcieniami barw, zgodnie z przepisami istniejącymi dla katastru.

Kanały szczekowe oznaczyć należy, jeżeli są odkryte, linią błękitną, jeżeli kryte, błękitną i czerwoną równolegle biegającą.

Parcele gruntowe, których zupełne wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117, jest proponowane lub części takich parcell zakreskować należy pełnymi liniami, te zaś parcele gruntowe, których tylko częściowe wywłaszczenie lub tolerowanie, w myśl drugiego ustępu §. 4 i pierwszego ustępu §. 6 jest proponowane, zakreskować liniami przerywanymi barwy karmiowej.

Co się tyczy wyrysowania istniejących w obrębie robót dawniejszych lub zamierzonych nowych urządzeń do spiętrzania, utrwalania lub odprowadzania wody, w tej mierze trzymać się należy postanowień podanych wyżej pod I 2, lit. b.

2. Do planu sytuacyjnego w taki sposób uzupełnionego, przyłączyc należy następujące tablice przeglądowe:

- a) wykaz wszystkich parcell a w miarę okoliczności części parcell w obrębie robót leżących z wymienieniem posiadaczy i rodzaju uprawy, uporządkowany podług następstwa numerów parcell; Wzór A.
- b) wykaz tych parcell lub części parcell na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest zupełne wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy; Wzór B.
- c) wykaz parcell na przestrzeni robót leżących, których częściowe tylko wywłaszczenie lub tolerowanie w myśl drugiego ustępu §. 4 a względnie pierwszego ustępu §. 6 jest zamierzone; Wzór C.
- d) wykaz uprawnionych do użytkowania wody, których prawa mogłyby być naruszone przez zamierzona regulacyją i odprowadzenie dzikiego potoku; Wzór D.
- e) nakoniec dołączyć należy do planu sytuacyjnego wykaz żądań, z którymi przedsiębiorca zamierza się zgłosić w myśl §. 3 ustawy a tyczących się wydania mu materyałów i użycia cudzych gruntów do zwiezienia, złożenia i przysposobienia materyałów, jakotek do wybudowania mieszkań dla zawiodów budowy i robotników; podać tu trzeba położenie potrzebnych gruntów, ich numera parcellacyjne, nazwiska właścicieli i to wszystko, co może posłużyć do jak najdokładniejszego określenia żądania.

Postanowienie końcowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocę obowiązującej z dniem 1 maja 1886.

Co się tyczy projektów, które po tym terminie będą wzięte pod rozważę ale dowodnicie wygotowane zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, nie należy kwestyonować zboczeń od niniejszych przepisów, jakieby się w nich znalazły, o ile zresztą projektu te okażą się odpowiedniemi tak ze względu na ustawę z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117, jak i pod względem technicznym.

Taaſſe r. w.

Falkenhayn r. w.

Wzór A.

Starostwo powiatowe

Przestrzeń robót

W y k a z

wszystkich parcel i części parcel w przestrzeni robót leżących, tudzież nazwiska ich posiada-
czy i rodzaj uprawy.

Gmina katastralna	Właściciele			Rodzaj uprawy	Uwaga
	Ciąg	Ciąg	Ciąg		
	parcela	Nr.	Nazwisko	Miejsce zamieszkania	

Wzór B.

Starostwo powiatowe

Przestrzeń robót

W y k a z

parcel lub części parcel na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest zupełne wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117).

Starostwo powiatowe

W Y K A Z

Przestrzeni robót

parcel na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest wywłaszczenie ograniczone lub tolerowanie w myśl drugiego ustępu §. 4 a względnie pierwszego ustępu §. 6 ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117.

Nr.	Nazwisko zamieska- nia	Miejsce zamieszka- nia	Nr. domu	Rodzaj uprawy					Uwaga	
				Właścicielu				Cała		
				Część	łaka	ogród wiunica	pastwisko	hala	las	
125	Klima Jan	Gorlice	11	2046	-	-	-	-	-	Nieperwy
128	"	"	11	0-940	-	-	-	-	-	Spadzista i bagnista
247	Gmina Gorlice	"	"	0-921	-	-	-	-	-	Słkonna do zuma- kania
98	Olsza Piotr	Tylisz	23	-	-	-	-	-	-	Zabronie pasania bydlia, do- zwolę tylko koszenia trawy.
213	Łuszczek Adam	Dobro	13	-	-	-	-	-	-	Nadlej stroma spa- dzistość
1039	Wojciech	Przyniecha	32	1-904	-	-	-	-	-	Wzadki z płytka gleba.
										Tu i owadze bagniste.
										W części zachodniej zabranie pasania bydła.

Wzór C.

Starostwo powiatowe

Wzór II.

Przestrzeń robót

W y k a z

uprawnionych do użytkowania wody, których prawa mają być naruszone przez zamierzony w myśl ustawy z dnia 30 czerwca 1884,
Dz. u. p. Nr. 117 regulacyj dzikiego potoku i jego odrowadzenie, tudzież środki proponowane.

Gmina katastralna	Nr. parceli	Właściciel		Rodzaj prawa wodnego	Środki proponowane	Uwaga
		Nazwisko	Miejsce zamieszkania			
n. p.	432	Obroka Jedrek	Zakopane	8	Mbyn z jazem.	Podwyższenie o 0'2 metra jazu.
Zakopane	134	Roj Jan	"	11	Turlik z upustem.	Przeniesienie ujścia do upustu o 12 metrów.
"						
Poronin	21	Chramiec Paweł	Poronin	23	Folusz z jazem i upustem.	Zmienienie jazu o 0'5 metra i zmiana nadsięciernego na podsięciernie.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1886 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, russkim, słowieńskim, illiryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1886 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Roczniki 1849 aż do 1863 włącznie kosztują 30 zł.; roczniki 1864 aż do 1885 włącznie kosztują 44 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik	1849 za	2 zł. 10 c.
" 1850 "	5 " 25 "	
" 1851 "	1 " 30 "	
" 1852 "	2 " 60 "	
" 1853 "	3 " 13 "	
" 1854 "	4 " 20 "	
" 1855 "	2 " 35 "	
" 1856 "	2 " 45 "	
" 1857 "	2 " 85 "	
" 1858 "	2 " 40 "	
" 1859 "	2 " — "	
" 1860 "	1 " 70 "	
" 1861 "	1 " 50 "	
" 1862 "	1 " 40 "	
" 1863 "	1 " 40 "	
" 1864 "	1 " 40 "	
" 1865 "	2 " — "	
" 1866 "	2 " 20 "	
" 1867 "	2 " — "	

Rocznik	1868 za	2 zł. — c.
" 1869 "	3 " — "	
" 1870 "	1 " 40 "	
" 1871 "	2 " — "	
" 1872 "	3 " 20 "	
" 1873 "	3 " 30 "	
" 1874 "	2 " 30 "	
" 1875 "	2 " — "	
" 1876 "	1 " 50 "	
" 1877 "	1 " — "	
" 1878 "	2 " 30 "	
" 1879 "	2 " 30 "	
" 1880 "	2 " 20 "	
" 1881 "	2 " 20 "	
" 1882 "	3 " — "	
" 1883 "	2 " 50 "	
" 1884 "	2 " 50 "	
" 1885 "	2 " 50 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1885 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

N.B. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytosć handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.) dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedynczo każdą część roczników 1864 aż do 1885 włącznie; natomiast części roczników 1849 aż do 1863 włącznie można dostać pojedynczo, po powyższej cenie handlowej jedynie o ile zapas wystarczy.